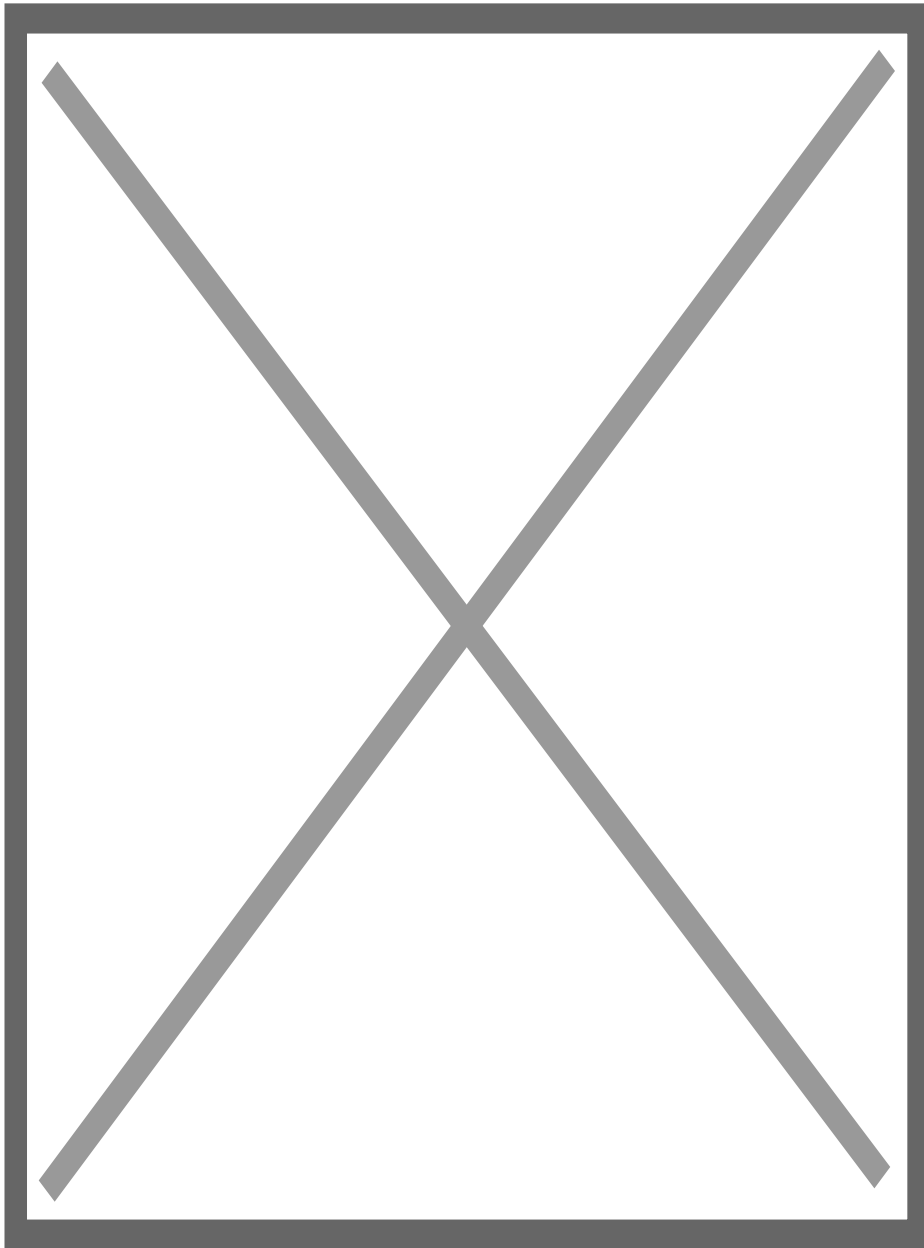

Katarína Löfflerová Az Irodában

A kép Pozsonyban készült 1926-ban, amikor egy nyáron irodában dolgoztam. 1926-ban brigádoztam [Azaz alkalmi munkát végeztem -- A szerk.] a nyári szünidőben egy pozsonyi biztosító cégnél. Akkor aktív teniszező voltam, és úgy határoztak a szüleim, hogy dolgozzam, és a munkámért egy teniszütőt vesznek nekem. A brigádosokat akkoriban nem fizették, csak azt mondták, hogy köszönjük szépen. Tehát pénzt nem kaptam, hanem a szüleim vásárolták meg nekem a teniszütőt. Arra tanítottak, hogy értékeljem a munkát. Adminisztratív jellegű munkát végeztem. Valószínűleg apukám szerzett be oda, ugyanis Pozsony egy kisváros volt, ahol mindenki mindenkit ismert. Elég volt csak megkérdezni: "Mehet a lányom magukhoz egy kis brigádra?" Máskor szintén valahol így dolgoztam a nyáron, de akkor már kaptam is érte kétszáz koronát.

Az iskola után a Klinger gyárban, a külföldi osztályon helyezkedtem el. Ez egy osztrák gyár volt, amelyiknek itt Pozsonyban is volt egy elég nagy üzeme, ahol 220 alkalmazott dolgozott. Pozsonyban csak kétféle dolgot gyártottak, öntözőcsövet és hevedert. Rengeteg angoltudásra volt szükség, ugyanis az árut elsősorban Indiába exportálták. Az egész levelezés angolul folyt. A főnököm egy prágai cseh volt, aki úgy beszélt angolul, mint csehül. Ha én nem tudok angolul, nem tűrte volna, hogy velem együtt dolgozzam. Amilyen gyorsan diktálta angolul a levelet, olyan gyorsan kellett hogy írjak a gépen. Az angolt így jól kellett tudnom.

A leghosszabb ideig itt, a Klinger gyárban dolgoztam. Igazgatósági tag volt itt az egyik bácsim, és ő hozott be engem ide. Sokat dolgoztunk. Szombaton is dolgoztunk még annak idején. Ez egy nagyon jó iskola volt. Akkor minden németül ment. Mivel gimnáziumba jártam, és nem kereskedelmibe, nem tudtam gyorsítani. Ezért kötelezni kellett magam arra, hogy három hónap alatt megtanulok gyorsítani. Meg is tanultam, és nagyon gyorsan ment, meg is voltak velem elégedve, csak nem tudtam elolvasni. Volt egy idősebb kolléga, és az olvasta el nekem a saját gyorsírásomat. Évekig voltam ott, egészen addig, míg ki nem dobtak. Németek vették át a gyárat, és mint zsidót, valamennyiünket kidobtak. A főmérnök is zsidó volt, az egyik igazgató is. Én a végén kerültem ki, mert az exportosztályon voltam alkalmazásban, és az angoltudás a németeknek is kellett.